

**Om uit te kunnen vliegen
heb je niet alleen
de open lucht nodig
maar ook een nest.**

Abraham Lincoln

Je ogen zijn voor het licht,
voor het groen van de lente,
voor het wit van de sneeuw,
voor het grijs van de wolken
en voor het blauw van de lucht,
en voor het ongelooflijke wonder
van zoveel wondere mensen om je heen.

Je mond is voor het woord,
voor elk goed woord
waar een ander op wacht.

Je lippen zijn voor een zoen
en je handen voor de zachtheid,
voor de tederheid,
voor de troost
en voor het brood aan de arme.

Je voeten zijn voor de weg
die naar berooiden gaat.

Je hart is voor de liefde,
voor de warmte voor hen
die in de kou staan en verlaten zijn.

Je lichaam is om anderen nabij te zijn.
Zonder lichaam ben je nergens.

Waarom ben je dan niet gelukkig?
Zijn je ogen toe?
Is je mond vol bitterheid?
Zijn je handen 'grijpers'?
Of is je hart verdord?

Weet je dan niet
dat je gemaakt bent voor de vreugde?
naar Phil Bosmans

God van de seizoenen,
voor alles is er een tijd;
er is een tijd voor sterven
en een tijd voor opstaan.
Wij hebben moed nodig
om veranderingen aan te durven.

God van de herfst,
de bomen nemen afscheid
van hun groen,
laten vallen wat geweest is.
Ook wij hebben
onze momenten van loslaten,
met al de onzekerheden
en risico's daaraan verbonden.
Help ons los te laten
als dat van ons gevraagd wordt.

God van de gevallen bladeren
die een kleurrijk patroon vormen
op de grond:
ook ons leven
heeft zijn eigen patroon.
Als wij de ontwikkeling
van onze groei overzien,
laat ons daaruit
dan lering trekken.

God van de zuidwaarts trekkende ganzen:
uw wijsheid leert ons
wat we achter moeten laten
en wat we mee moeten nemen
naar de toekomst.
We smachten naar inzicht en visie.

God van berijpte bloemen
en witgevroren ruiten,
moge uw liefde voorkomen
dat onze harten koud worden in dorre
tijden.

God van leven,
voor dit alles:
dank U wel.

Gelukkig is de mens...

Gelukkig is de mens
die tot het einde
handen mag voelen
die goed doen.

De hand die
met aandacht vasthoudt.
De hand die
met zorg aankleedt.
De hand die
met liefde vecht.
De hand die
met tact aanraakt.
De hand die
met het hart troost.

Geen mens kan leven
zonder die hand,
die teder is,
die behoedt,
die beschermt
en bemoediging uitstraalt.

Tot het einde toe
verlangt de mens
naar die hand.

Tot het einde toe
verlangt de mens
naar die hand,
totdat die andere Hand er is,
die alle wonden geneest,
die alle pijn heelt,
die alle wonden heelt.

Tot die tijd kunnen
onze handen
een voorproef zijn van die Handen,
en kunnen wij handen
en voeten geven
aan de Liefde
die onmisbaar is.
Marinus Van Den Berg

Leven in de ruimte van het onverwachte...

Leven in de ruimte
van het onverwachte,
is je geopende hand reiken,
gewoon het beste uit jezelf geven,
genegen en getrouw,
zonder te weten
wat de ander ermee doet.

Leven in de ruimte
van het onverwachte,
is je tedere hand reiken
in een samen groeien met mensen,
groeien tot die broze schakel
die harten bindt en optilt.

Leven in de ruimte
van het onverwachte,
is je kwetsbare hand reiken
als een levend antwoord
op de doodgewone
en diepzinnige levensvragen.

Leven in de ruimte
van het onverwachte,
is je zorgzame hand reiken
en de gestalte
van een dienaar aannemen,
Christus' gelaat erfahrbaar maken
voor kleine en zwakke mensen.

Leven in de ruimte
van het onverwachte,
is je gevende hand reiken
om de handen van anderen te vullen
met wat je misschien zelf nog mist,
en zo bouwen
aan Gods Rijk op aarde.

In de herfst zijn alle dingen stil
als oude mensen
die elkaar reeds lang beminnen.
De rivier, gewijde stoet van stilte
schrijdt de landen binnen.
Elk ding gaat zich bezinnen.
Herman De Coninck

Niet enkel in november

maar in het breken van gedachten
telkens jij om de hoek van dagen kijkt,
is er weemoed en gemis
om wie en hoe je
lachend levend was,
ook in de diepste leegte
blijven zal.
Rose Rank